

[Rager.]

Landet, er brodne Kar. Det skulde meget undre mig, om der ikke mellem 20 000 arbejdsløse var et Hundrede eller halvandet Hundrede arbejdsu villige — maaske flere, maaske færre, hvad ved vi. Men een Ting ved vi. Vi ved, at det atter og atter bliver fremført som Kritik af Sociallovene, at der er en Arbejdsu villighed til Stede, og det er i alles Interesse, at det bliver konstateret, hvor den skulde findes, hvor den i Øjeblikket skulde kunne gemme sig, og at dette Omraade bliver, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller siger, kulegravet, og det er muligt ved denne Lov.

Forholdet er det, at den Mand, der af de offentlige Myndigheder anvises Arbejde efter denne Lov, skal tage det Arbejde. Det kan nu det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen maaske ikke være saa meget inde i som vi andre, der deltog i Udvalgsarbejdet i Fjor, hvor vi i Samraad med daværende Socialminister Steincke fra denne netop fik pointeret atter og atter, at den Mand, der faar anvist Arbejde efter denne Lov, skal tage dette Arbejde, og hvis han ikke tager det, er han udelukket fra enhver Art af Understøttelse, indtil han mulig skulde blive fundet — saa vidt jeg husker, udtalte den daværende Socialminister det saaledes — liggende paa Gaden og ved at dø af Sult; saa maa man tage ham paa Hospitalet, men den Hjælp, han da faar, ydes efter Sociallovens strengeste Paragraffer. Det er denne Kulegravning, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller kunde være med til at foretage efter denne Lov, og da jeg tror, at den renere Luft, vi derigennem vilde kunne faa ind i hele Spørgsmaalet om Sociallovgivningen, om Arbejdsu villighed o. s. v., vilde være af ganske overordentlig Betydning, beklager jeg, at den ikke bliver vedtaget i fuld Enighed. Jeg skal indskrænke mig til med disse faa Bemærkninger at anbefale en Forkastelse af de af de to Mindretal stillede Ændringsforslag og en Vedtagelse af Lovforslaget.

Valdemar Thomsen: Mit Parti finder det urigtigt, at de mange Tusinde arbejdsløse ikke kan finde Beskæftigelse, for en stor Del fordi der fra Lovgivningsmagtens Side ikke gøres noget for at modvirke den økonomiske Uligevægt, der hænger vort Samfund, og som direkte rammer Landbruget og indirekte den store Del af arbejdsløse. Det foreliggende Lovforslag og Tendensen i det hele taget gaar i Retning af at hjælpe de arbejdsløse med Iværksættelse af kunstige Foranstaltninger. Noget

saadant gaar ikke i det lange Løb og i hvert Tilfælde ikke, saa længe Landbruget ikke kan betale en anstændig Løn til sine Arbejdere. Vi har aldeles ikke noget imod, at Arbejderene faar en god Løn, vi mener tværtimod, at Købeevnen og Forbruget maa stimuleres, men paa en naturlig Maade, først og fremmest derved, at Landbruget faar en passende Løn. Hvis der skabes Købekraft i Landbruget vil det uendelig store Behov, der efter de mange Underskudsaaer er til Stede i Landbruget, bevirke, at største Parten af den tvungne Arbejdsløshed vil ophøre. Hvis man ikke vil lære af den Flugt, der foregaar fra Land til By, Flugten fra produktivt samfundsnyttigt Arbejde til kunstige og uproduktive Foranstaltninger, hvis man ikke vil lære af den ulyksalige Tendens, saa bliver Resultatet ganske afgjort, at Samfundet som Helhed forarmes, og at Arbejdsløsheden trods alt vil stige. Sandheden, som man ikke vil erkende, er den, at man med Kronens Pariføring i 1925 faktisk konfiskerede Landbrugets opsparede Midler, og med Valutaloven af 1932 fratog man Landbruget Muligheden af at forrente andres Penge og fratog det Muligheden for at betale en ordentlig Løn for udført Arbejde. Vil man effektivt modvirke Arbejdsløsheden, maa den Uret, der her er begaaet, gøres god, og saa, men ogsaa først da, har man Betingelser for, at baade Arbejder og Bonde kan faa tilfredsstillende Arbejds vilkaar.

Skulde Regeringen vise Villighed i den Retning, da skal det ikke mangle paa Tilslutning fra Det frie Folkeparti, men heller ikke med Hensyn til Foranstaltninger, der modvirker Arbejdsløsheden. Paa den anden Side maa man ikke regne med vor Bistand, hvis man ikke lægger Forholdene saadan til Rette, at det mest samfundsnyttige Arbejde betales med en anstændig Løn, og i alt Fald lægger Forholdene saadan til Rette, at Landbruget ikke vedblivende skal slæbe sig en Pukkel til uden alligevel at kunne betale enhver sit.

Gregersen: Det ærede Medlem Hr. Rager betegnede det foreliggende Lovforslag som et Rammeforslag. Vi har jo engang i Foraaret vedtaget et Rammeforslag af den samme Art, nemlig Loven om Tilskud ved Merarbejde, der er stadfæstet den 11. Maj. Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, om man har begyndt at udfylde Rammen om denne Lov, om der er sat noget Arbejde i Gang i Henhold til Loven om Tilskud ved Merarbejde, om det 8 Mands Udvalg, valgt af Rigsdagen, der er nedsat i Henhold til